

VIDA PARROQUIAL

Lectures diumenge 23 de durant l'any
4 de setembre-

1^a lec, Sv. 9, 13-18 Salm 89, 3-6.
12-13.17 3^a lec. Flm, 9b-10.12-17 4^a
lec. Lc, 14, 25-15, 1-3

CELEBRACIONS DE LA PARAULA

Els caps de setmana del **27-28 d'agost**
i 3 i 4 de setembre, a l'horari habitual de
les eucaristies, es faran celebracions de la
Paraula.

El dia 4 de setembre, a les 12 del
migdia hi haurà Mn Ignasi Forcano que
presidirà l'Eucaristia

No vendre's la llibertat

Potser sense adonar-nos-en, a canvi
de tenir coses, ens venem la llibertat. Aquest
conte ens ensenya que per
ser lliures potser ens cal no
tenir gairebé res:

“Dos caçadors van
anar al bosc a parar les
xarxes per agafar ocells i
vendre'ls. L'endemà, la
xarxa estava plena
d'ocellets que intentaven
inútilment escapar-se de la
trampa. Cada caçador va

fer el seu comentari:

-Quina llàstima! N'hi ha molts, però
són esquifits i poca cosa.

-Com els podrem vendre? Els atiparem
perquè s'engreixin.

Els van donar gra uns quants dies i els
ocells menjaven a gust. Només un no volia
ni tastar el menjar. Tots els altres s'anaven
refent dia a dia, en canvi aquest s'aprimava
més i més. Però quan es va quedar quasi
només amb la pell i l'os, va passar per un
dels forats de la xarxa i es va escapar: era
lliure!?”

LA PAU

Doneu-nos, Senyor,
aquella Pau sorprenent
que germina en plena lluita
com una flor encesa,
que esclata en plena nit
com un cant misteriós,
que arriba en plena mort
com el dolç petó esperat.
Doneu-nos la Pau
dels que caminen sempre,
desposseïts d'avantatges,
vestits pel vent
d'una esperança jove.
Aquella Pau del pobre
que ha vençut la por.
Aquella Pau de persona lliure
que s'aferra a la vida.
La Pau que es comparteix
en igualtat fraterna
com l'aigua i el Pa de la Comunió.
(Pere Casaldàliga

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

28 d'agost del 2016

Núm. 655

Diumenge XXII de Durant l'Any C

Som capaços de ser llum pels altres?

L'home modern ja no espera la fi del món com
una catàstrofe còsmica sota trompetes, cavalls i
àngels. Però sí que l'home es pregunta: què serà de
nosaltres, què serà de la mort?

El Cel i la Terra passaran, però les meves paraules no passaran. L'home
cada cop viu millor, però som tots així?

El viure millor té por de la mort i per això no en parla. El que viu d'esquena
als homes i només viu pel seu benestar, plaers i diners quin sentit té que es
preocupi dels altres si entre la vida i la mort no hi ha res? Encara que fos així
i no hi hagués res, la vida no és una passió inútil. És l'alegria i l'orgull de fer
coses per a les noves generacions.

Un dia l'home aprendrà a morir sense tristesa, perquè tot serà millor.
Però, aleshores no serà més tràgic que l'hora de morir? Més justícia, solidaritat
i igualtat. És aquí on tenim el repte i la promesa de Crist, la resurrecció del
missatge cristià.

És una opció lliure de fer, però no és absurda ni irracional. La postura del
creient que lluita i s'enfonsa per millorar la societat animant a l'esperança de la
resurrecció final.

Som capaços de ser llum pels altres? Amb la nostra presència i el nostre
amor...

-Ajudarem a trobar esperança en moments de desànim i desesperació?

-Ajudarem a trobar ajuda i comprensió en les dificultats físiques i
econòmiques?

-Ajudarem a trobar llum per descobrir i comprendre l'amor de Déu en la
manca de Fe?

Tot això ho resoldrem si som persones entregades i ens mou l'amor vers
els altres.

F.R.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira Sir 3,19-21.30-31

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny

Salm responsorial 67,4-5ac.6-7ab.10-11

Que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, celebren davant d'ell el seu triomf.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dóna casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família.

Instal·laieu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 12,18-19.22-24a

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç Lc 14,1a.7-14

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: “Cedeix-li el lloc”, i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: “Amic, puja més amunt.” Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et

convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

Salmo responsorial 67, 4-5ac.6-7ab.10-11

Los justos se alegran, gozan en la presencia de Dios, / rebotando de alegría. / Cantad a Dios, tocad en su honor; / su nombre es el Señor.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece.

Derramaste en tu heredad, oh Dios, / una lluvia copiosa, aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra que tu bondad, oh Dios, / preparó para los pobres.

Utopia cap a la Pau

Marinaleda, encara no 25 quilòmetres quadrats i 3.000 habitants, és un lloc en el món on cada treballador guanya el mateix, al voltant de 1.200 euros, per 35 hores setmanals de feina. Petit municipi ubicat a Andalusia on l'atur superava el 2014 el 30% de la població activa, el seu govern d'esquerres des de fa 35 anys, ha aconseguit consolidar un model alternatiu de societat: amb quinze euros al mes, cada família pot comptar amb una vivenda, i la llar d'infants amb menjador no costa més de dotze euros mensuals per nen/a.

És el resultat d'una forma participativa d'entendre la política. El partit que governa i un sindicat agrícola fort reforcen les seves sinergies emprant els instruments institucionals de l'Ajuntament per implementar una democràcia social efectiva.

La lluita per la terra –ocupacions, vagues, protestes– va impulsar les conquestes socials, exigint paciència i creativitat, en una regió rural on el 2% dels propietaris posseeixen més del 50% de la terra.

L'agricultura, tot i que important, resultava insuficient; es va implementar la indústria local amb el Grup Cooperatiu Humar, amb una fàbrica de conserves, contra l'atur, avui inexistent a Marinaleda.

La “Utopia cap a la Pau”, tal com indica l'escut-logo d'aquest racó andalús, es va concretar en una àmplia participació que pregona que “el poder no és neutre”, fonamentada en una ètica rigorosa, expressada, per exemple, en la renúncia dels membres de l'Ajuntament a sous i bonificacions especials.

Sergio Ferrari (agenda 2016)